

Η μέλισσα κι ο Δίας

Μέλισσα μήτηρ κηρίων οὔσα ἀνελήλυθεν εἰς θεούς, φέρουσα κηρούς καὶ μέλι. Τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῇ προσφορᾷ τῆς μελίσης συνετάξατο δοῦναι αὐτῇ ὃ ἂν αἰτήσῃ. Ἡ δὲ· Δός, ἔφη, τῇ σῆ̄ θεραπεϊνίδι κέντρον πρὸς ἄμυναν τῶν πόνων μου καὶ εἰς φυλακὴν μου. Ἀπορήσας δὲ ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς αἰτήσεις, ἐπεὶ ἐφίλει τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ἔφη τῇ μελίση· Οὐχ ὡς ἤτησας γενήσεται, ἀλλ' ἐάν τις τῶν ἀνθρώπων ἤκη λαβεῖν μέλι, σὺ δὲ βούλῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι, ἔχε τὸ κέντρον· πλὴν ἴσθι ὅτι, εἰ πλήξεις ἄνθρωπον, ἐμβληθέντος τοῦ κέντρου, παρευθὺς ἀποθνήσκει· ζωὴ γάρ σοι ἐντυχάνει τὸ κέντρον. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς δεήσεσιν μηδεὶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ζητεῖτω κακόν.

Η μέλισσα, που είναι η μητέρα των κεριών, ανέβηκε στους θεούς φέρνοντας κηρήθρες και μέλι. Ευχαριστημένος ο Δίας από την προσφορά της μέλισσας διέταξε να της δώσουν ό,τι ζητήσει. Κι εκείνη είπε: Δώσε στη δούλη σου, ένα κεντρί για άμυνα των κόπων μου και φυλακή μου. Απορώντας ο Δίας μ' αυτά που ζήτησε, επειδή αγαπούσε το γένος των ανθρώπων είπε στη μέλισσα· Δε θα γίνει όπως ζήτησες, αλλά αν έρθει κάποιος άνθρωπος να πάρει μέλι, και θέλεις ν' αμυνθείς, να έχεις το κεντρί. Πρέπει όμως να ξέρεις ότι, αν κάνεις κακό σε άνθρωπο, χτυπώντας τον με το κεντρί, αμέσως θα πεθάνεις· γιατί η ζωή σου είναι το κεντρί. Ο μύθος δηλώνει ότι στις προσευχές και στις παρακλήσεις κανένας δε ζητάει το κακό των εχθρών του

Μελισσοουργός

Εἰς μελιττουργεῖόν τις εἰσελθὼν, τοῦ κεκτημένου ἀπόντος, τὸ κηρίον ἀφείλετο. Ὁ δὲ ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρήμους, εἰστήκει τὸ κατ' αὐτὰς διερευνώμενος. Αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπανήκουσαι, ὡς κατέλαβον αὐτόν, τοῖς κέντροις ἔπαιον καὶ τὰ χεῖριστα διετίθουν. Ὁ δὲ πρὸς αὐτάς· Κάκιστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῶον ἀφήκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελούμενον ὑμῶν πλήττετε. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὕτω τῶν ἀνθρώπων τινὲς δι' ἄγνοιαν τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι, τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους ἀπωθοῦνται.

Ένας κλέφτης μπήκε στο εργαστήριο ενός μελισσοουργού όταν ο μελισσοουργός απουσίαζε κι οι μέλισσες επίσης έλειπαν έξω τρυγώντας τα λουλούδια, κι έκλεψε τις κηρήθρες με το μέλι. Έστερα ήρθε ο μελισσοουργός, είδε οτι έλειπαν οι κηρήθρες, και κοίταζε τις κυψέλες να καταλάβει τί ακριβώς έγινε. Εκείνη την ώρα επέστρεψαν κι οι μέλισσες από τη βοσκή τους, είδαν το μελισσοουργό και νομίζοντας ότι αυτός αφαίρεσε τις κηρήθρες τον τάραξαν στα τσιμπήματα. Τότε ο μελισσοουργός είπε: άθλια πλάσματα! Εκείνον που σας κατέκλεψε τον αφήσατε ατιμώρητο, κι εμένα που σας φροντίζω με τσιμπάτε!

Πολλές φορές τα ανθρώπινα πλήθη συμπεριφέρονται έτσι μέσα στην άγνοια τους.